

Estatística de protección de menores 2024

Operación estatística n.º 2506-02-OE06

XUNTA
DE GALICIA

Estatística de protección de menores 2024

Operación estadística n.º 2506-02-OE06

XUNTA
DE GALICIA

Estatística de protección de menores. Operación estadística 2506-02-OE06. 2024.

Elabora:

Consellería de Política Social e Igualdade, Dirección Xeral de Familia, Infancia e Dinamización Demográfica. Subdirección Xeral de Política Familiar, Infancia e Adolescencia, Servizo de Protección de Menores.

Edita:

Consellería de Política Social e Igualdade, Dirección Xeral de Familia, Infancia e Dinamización Demográfica.

Santiago de Compostela, 2026.

<https://politicasocial.xunta.gal/gl/recursos/publicacions/estadistica-de-proteccion-de-menores>

Esta obra distribúese cunha licenza CC-Atribución.CompartirIgual 4.0

España de Creative Commons. Para ver unha copia de licenza, visite:

https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.es_ES

Índice

Introducción	6
Normativa	8
Unidades estadísticas	12
1. Menores tutelados	13
2. Menores en situación de guarda	15
3. Acollimento e menores acollidos	16
3.1. Acollimento familiar	16
3.2. Acollimento residencial.....	18
4. Adopción e menores adoptados	21
4.1. Adopción nacional	21
4.2. Adopción internacional.....	22
5. Programas de apoio e beneficiarios	25
5.1. Atención de día	25
5.2. Programa de integración familiar (PIF)	27
5.3. Programa de avaliación e tratamento terapéutico de menores en situación de risco e desamparo	28
5.4. Programa de intervención ambulatoria con adolescentes que teñan aberto expediente de protección e en conflito social	28
5.5. Programa de inserción sociolaboral de menores (Mentor)	29
6. Nenos, nenas e adolescentes migrantes non acompañados (NNAMNA)	30
7. Liña de axuda á infancia	32

Introducción

Introdución

A consellería de Política Social e Igualdade, de acordo co artigo 1 do Decreto 42/2024, do 14 de abril, polo que se establece a estrutura orgánica da Xunta de Galicia, asume, entre outras, as competencias en materia de servizos sociais, incluídas as áreas de familia, menores e benestar social. En concreto, a través da Dirección Xeral de Familia, Infancia e Dinamización Demográfica, leva a cabo as funcións de planificación, xestión, coordinación, seguimento, avaliación e control dos programas, servizos e centros relativos á protección da familia, á atención dos/das menores en situación de risco ou desamparo, en aplicación do previsto na Lei 3/2011, do 30 de xuño, de apoio á familia e á convivencia de Galicia.

O órgano responsable da xestión destas materias é a Subdirección Xeral de Política Familiar, Infancia e Adolescencia, así como as xefaturas territoriais da Coruña, Lugo, Ourense e Pontevedra.

Unha síntese cuantitativa anual da progresión e resultados no desenvolvemento destas competencias é a estatística de protección de menores, que recolle os datos principais referidos aos expedientes de menores que están baixo a acción protectora da Xunta de Galicia que poden resultar de interese. Os datos refírense a tutelas, gardas, acollemento familiar e residencial, adopción nacional e internacional, nenos, nenas e adolescentes migrantes non acompañados e varios programas destacados de atención a familias e a menores en situación de risco ou desamparo.

A edición deste ano, cos datos correspondentes a 2024 responde á estrutura e contido descritos na operación estatística 2506-02-OE05 Estatística de protección de menores do Instituto Galego de Estatística.

Normativa

Normativa

A continuación cítanse as normas de diferente rango aplicables a menores e familias nos ámbitos internacional, nacional e autonómico.

Normativa internacional:

- Convención sobre os dereitos do neno adoptada pola Asemblea Xeral das Nacións Unidas o 20 de novembro de 1989, e ratificada polo Instrumento do 30 de novembro de 1990 (BOE nº 313, do 31.12.1990).
- Convenio relativo á protección do neno e a cooperación en materia de adopción internacional. A Haia, 29 de maio de 1993. Ratificado polo Instrumento do 30 de xuño de 1995 (BOE nº 182, do 1.08.1995).
- Convenio europeo en materia de adopción de menores (revisado). Estrasburgo, 27 de novembro de 2008. Ratificado polo Instrumento do 16 de xullo de 2010.

Normativa estatal:

- Código Civil do 29 de xullo de 1889 (arts. do 109 ao 111, do 160 ao 180, 201, 215, 216, do 222 ao 233, 239, 242 e do 259 ata o 285).
- Lei orgánica 1/1996, do 15 de xaneiro, de protección xurídica do menor, de modificación parcial do Código civil e da Lei de axuízamento civil. (BOE núm. 15 do 17.01.1996).
- Lei orgánica 8/2021, do 4 de xuño, de protección integral á infancia e a adolescencia fronte á violencia (BOE nº 134, do 5.06.2021).
- Lei orgánica 8/2015, do 22 de xullo, de modificación do sistema de protección á infancia e á adolescencia. (BOE nº 175, do 23.07.2015)
- Lei 26/2015, do 28 de xullo, de modificación do sistema de protección á infancia e á adolescencia. (BOE nº 180, do 29.07.2015)
- Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social (arts. 35 e 36). (BOE nº 10, do 12.01.2000). Modificada por Lei orgánica 2/2009, do 11 de decembro (BOE nº 299, do 12.12.2009)
- Real decreto 557/2011, do 20 de abril, polo que se aproba o regulamento da Lei orgánica 4/2000, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, tras a súa reforma por Lei orgánica 2/2009. (BOE nº 103 do 30.04.2011).
- Lei 54/2007, do 28 de decembro, de adopción internacional (BOE nº 312, do 29.12.2007).

Normativa autonómica:

- Lei 3/2011, do 30 de xuño, de apoio á familia e á convivencia de Galicia (DOG nº 134, do 13.07.2011).
- Lei 2/2006, do 14 de xuño, de dereito civil de Galicia (DOG nº 124, do 29 .06.2006). Modificada pola Lei 3/2011, do 30 de xuño.
- Decreto 42/2000, do 7 de xaneiro, polo que se refunde a normativa reguladora vixente en materia de familia, infancia e adolescencia (DOG nº 45, do 6.03.2000). Modificado polo Decreto 406/2003, do 29 de outubro (DOG nº 222, de 14.11.2003) e polo Decreto 184/2008, do 24 de xullo, polo que se crea o Observatorio Galego da Infancia (DOG nº 169 do 2.09.2008). Título III derogado pola Lei 3/2011, do 30 de xuño, de apoio á familia e á convivencia de Galicia
- Decreto 329/2005, do 28 de xullo, polo que se regulan os centros de menores e os centros de atención á infancia (DOG nº 156, do 16.08.2005).
- Decreto 254/2011, do 23 de decembro, polo que se regula o réxime de rexistro, autorización, acreditación e inspección dos servizos sociais de Galicia (DOG nº 14, do 20.01.2012).
- Decreto 139/2024, do 20 de maio, polo que se establece a estrutura orgánica da Consellería de Política Social e Igualdade (DOG nº 101, do 27.05.2024).

Unidades estadísticas

1. Menores tutelados

Correspóndelle á Xunta de Galicia, a través da Consellería de Política Social e Igualdade, asumir a tutela dos menores desamparados que residan ou se atopen transitoriamente na Comunidade Autónoma de Galicia. A asunción da tutela atribuída á entidade pública leva consigo a suspensión da patria potestade. Así mesmo, leva implícita a garda da persoa menor por parte da entidade pública.

Enténdese por desamparo a situación que se produce de feito por mor do incumprimento ou do imposible ou inadecuado exercicio dos deberes de protección establecidos polas leis para a garda das persoas menores, cando estas queden privadas da necesaria asistencia.

Consideraranse situacións de desamparo:

- a) O abandono da persoa menor de idade.
- b) A existencia de malos tratos físicos ou psíquicos ou de abusos sexuais por parte das persoas da unidade familiar ou de terceiras persoas con consentimento daquelas.
- c) A negligencia grave no cumprimento das obrigas alimentarias, hixiénicas ou de saúde, sempre que supoña un prexuízo grave para a integridade do neno ou a nena ou do/da adolescente.
- d) A indución do neno, nena ou adolescente á mendicidade, á delincuencia, á prostitución ou a calquera outra forma de explotación económica ou sexual do menor, ou permisividade respecto destas condutas.
- e) As condutas adictivas da persoa menor de idade co consentimento ou a tolerancia das persoas que exerzan a súa garda.
- f) O trastorno mental grave dos pais, nais, titores/as ou gardadores/as que impida o normal exercicio da patria potestade, da tutela ou da garda.
- g) As condutas adictivas nas persoas que integran a unidade familiar e, en especial, das que posúen a patria potestade ou a tutela, sempre que menoscaben gravemente o desenvolvemento e o benestar da persoa menor.
- h) A convivencia nun contorno sociofamiliar que deteriore gravemente a integridade moral do neno, nena ou adolescente ou prexudique o desenvolvemento da súa personalidade.
- i) A falta de persoas ás cales lles corresponde exercer as funcións de garda ou cando estas persoas estean imposibilitadas para exercelas ou en situación de exercelas con perigo grave para o neno, nena ou adolescente.

- j) A falta de escolarización habitual do neno, nena ou adolescente co consentimento ou a tolerancia dos pais, nais ou das persoas que exerzan a garda, sempre que menoscabe o desenvolvemento e o benestar da ou do menor, ou sempre que supoña un prexuízo grave do neno, nena ou adolescente.
- k) Calquera outra situación de desprotección que se produza de feito a causa do incumprimento ou dun imposible ou inadecuado exercicio dos deberes de protección establecidos polas leis para a garda das persoas menores de idade cando estas queden privadas da necesaria asistencia moral ou material.

Táboa nº 1. Menores en situación de tutela pola Xunta. Galicia e provincias.
Ano 2024*.

Menores en situación de tutela 2024			
	Nenos	Nenas	Total
A Coruña	342	316	658
Lugo	108	91	199
Ourense	97	102	199
Pontevedra	283	275	558
Total Galicia	830	784	1.614

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

2. Menores en situación de garda

Á entidade pública de protección de menores correspóndelle a garda das persoas menores das que teña asumida a tutela.

Ademais, cando os pais, nais, ou titores, por circunstancias graves, cumpridamente avaliadas, non poidan coidar o ou a menor, poden solicitar da Xunta de Galicia que esta asuma a súa garda durante o tempo necesario.

Así mesmo, a Xunta de Galicia asumirá a garda cando así o acorde o xuíz.

Nesta unidade estatística só se reflicten as dúas últimas (garda rogada e xudicial) xa que a primeira enténdese incluída dentro da unidade "menores en situación de tutela".

A garda asumida pola Administración, sexa como función inherente á tutela, por petición dos pais ou por resolución xudicial, exércese mediante o acollemento familiar e o acollemento residencial.

Táboa nº 2.1. Menores en situación de garda. Galicia e provincias. Ano 2024*.

Menores en situación de garda. Galicia e provincias. Ano 2024			
	Nenos	Nenas	Total
A Coruña	90	83	173
Lugo	5	3	8
Ourense	19	20	39
Pontevedra	54	56	110
Total Galicia	168	162	330

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

Táboa nº 2.2. Menores segundo tipo de garda. Galicia. Ano 2024*.

Menores segundo o tipo de garda. Ano 2024			
	Nenos	Nenas	Total
Administrativa	103	102	205
Xudicial	3	0	3
Provisional	62	60	122
Total gardas	168	162	330

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

3. Acollemento e menores acollidos

O acollemento é o modo de exercicio da garda como medida de protección da persoa menor, e consiste na integración do neno ou nena nunha familia acolledora (acollemento familiar) ou no seu aloxamento e atención nun centro axeitado (acollemento residencial). A familia ou persoa acolledora ten a obriga de velar polo neno ou nena, telo na súa compañía, alimentalo, educalo e procurarlle unha formación integral.

Os principios de actuación no acollemento son:

- a) Darlle prioridade ao acollemento familiar sobre o residencial.
- b) Evitar, na medida do posible, a separación de irmáns e procurar o seu acollemento por unha mesma familia ou nun mesmo centro.
- c) Favorecer a permanencia do neno, nena ou adolescente no seu propio ambiente, procurando que o acollemento se produza na familia extensa agás que non sexa aconsellable para o interese da persoa menor acollida ou dos menores do grupo familiar acolledor.
- d) Fomentar as relacións entre o neno, nena ou adolescente e a súa familia natural para posibilitar a súa reintegración a esta.
- e) Manter a medida polo tempo estritamente necesario.
- f) Fomentar a integración do neno, nena ou adolescente no contorno social e a asistencia aos sistemas educativos, sanitarios e laborais.
- g) Co obxecto de facilitar a integración do menor nunha unidade familiar poderase compatibilizar a utilización do acollemento residencial e o familiar.

Nesta unidade estatística non se recollen os acollementos preadoptivos, que son os constituídos como paso previo á adopción e mediante os que ten lugar un período de convivencia entre o ou a menor e a familia asignada co obxectivo de valorar o acoplamento entre ambas as dúas partes.

Existen dous tipos de acollemento: o acollemento familiar e o acollemento residencial.

3.1. Acollemento familiar

Mediante este tipo de acollemento outórgase a garda dunha persoa menor a unha persoa ou núcleo familiar coa obriga de coidala, alimentala, educala por un tempo co fin de integrala nunha vida familiar que substitúa ou complementa temporalmente a súa familia biolóxica.

O acollemento pode ter lugar na familia extensa do menor (isto é, cando existen vínculos de parentesco entre a familia acolledora e o/a neno/a ou adolescente: avós, tíos, irmáns...) ou ben en familias alleas (cando non existe parentesco). Sempre que sexa posible, e que as circunstancias propias do caso non o desaconsellen, considérase prioritario que o acollemento se faga na familia extensa, para favorecer a permanencia do/da menor no seu propio ambiente.

Por outra banda, atendendo ás circunstancias da persoa acollida e da familia acolledora, esta pode percibir ou non unha compensación económica polo acollemento; falamos así de acollementos remunerados ou non remunerados.

Táboa nº 3.1.1. Acollemento familiar en Galicia. Ano 2024*.

	Familia extensa			Familia allea			Totais		
	Nenos	Nenas	Familias	Nenos	Nenas	Familias	Nenos	Nenas	Familias
A Coruña	196	195	323	74	70	117	270	265	440
Lugo	13	18	30	26	17	29	39	35	59
Ourense	33	33	63	25	33	43	58	66	106
Pontevedra	151	151	247	44	42	76	195	193	323
Total Galicia	393	397	663	169	162	265	562	559	928

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

Táboa nº 3.1.2. Acollemento familiar segundo a situación administrativa dos menores. Galicia e provincias. 2024*.

		Tutelas	Outros	Total	Total nenos e nenas
A Coruña	Nenos	221	49	270	535
	Nenas	227	38	265	
Lugo	Nenos	39	0	39	74
	Nenas	35	0	35	
Ourense	Nenos	57	1	58	124
	Nenas	63	3	66	
Pontevedra	Nenos	176	19	195	388
	Nenas	180	13	193	
Total Galicia		998	123	1121	1.121

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

3.2. O acollemento residencial

O acollemento residencial comporta o ingreso dun/dunha menor nun centro residencial xestionado directamente pola Comunidade autónoma ou indirectamente a través dunha institución pública ou privada colaboradora, co obxecto de recibir a atención, educación e formación axeitadas que, polo menos temporalmente, non poida proporcionarlle a súa propia familia.

Ten carácter subsidiario do acollemento familiar e das demais medidas de protección. Isto significa que só se poderá aplicar esta medida cando se esgotaren todas as posibilidades de mantemento da ou do menor na súa familia e o acollemento familiar, a tutela ordinaria ou a adopción non sexan posibles ou se consideren non apropiados.

Esta medida manterase polo tempo estritamente necesario, procurándose a integración da ou do menor no contorno social e o acceso aos sistemas ordinarios educativos, sanitarios, laborais e outros.

Os centros residenciais son de diferentes tipos segundo as súas características. Achégase a continuación unha breve descrición de cada un deles.

- Centros con fogares: son equipamentos residenciais distribuídos en unidades de convivencia dun máximo de 10 prazas en cada unha.
- Mini residencias: instaladas en vivendas normalizadas, cunha capacidade máxima de 15 prazas.
- Casas de familia: situadas en vivendas normalizadas (pisos ou vivendas unifamiliares), integradas na comunidade e cunha capacidade máxima de 8 prazas.
- Vivendas tuteladas: espazos normalizados, para menores próximos a cumprir a maioría de idade. Teñen unha capacidade máxima de 8 prazas.
- Vivendas de transición á vida autónoma, ou vivendas asistidas, para mozos e mozas maiores de idade (ex-tutelados), que necesitan apoio para acadar a súa autonomía definitiva. Funcionan en réxime de autoxestión baixo a supervisión técnica externa dun educador.

Atendendo á súa xestión, os centros poden ser:

- Propios ou xestionados directamente pola Xunta de Galicia a través de persoal propio.
- Colaboradores ou xestionados por unha entidade prestadora de servizos sociais.

A partir destas dúas características, as táboas que seguen representan, respectivamente, os recursos dispoñibles en cada provincia e en Galicia, o número de prazas en cada un deles e, por último, a distribución dos/das menores en acollemento residencial a partir das dúas primeiras características. Dado que se produciron variacións ao longo do ano, as táboas 3.2.1 e 3.2.2 reflicten a situación a 31 de decembro de 202⁴.

Táboa nº 3.2.1. Número de centros residenciais para a protección de menores, segundo a súa tipoloxía e a titularidade da xestión. Galicia e provincias. Ano 2024*.

	A Coruña		Lugo		Ourense		Pontevedra		Galicia	
	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada
Centro con fogares	2	3	1	0	1	1	0	3	4	7
Casas de familia	0	6	0	6	0	4	0	13	0	29
Vivenda tutelada	0	2	0	1	0	1	0	2	0	6
Mini residencia	0	4	0	6	0	1	0	4	0	15
Vivenda asistida	0	0	0	0	0	1	0	1	0	2
C. 1ª acollida	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Total centros	2	15	1	14	1	8	0	24	4	61
Total públicos e concertados	17		14		9		24		64	

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

Táboa nº 3.2.2. Número de prazas residenciais para a protección de menores segundo a súa tipoloxía e a titularidade da xestión. Galicia e provincias. Ano 2024*.

	A Coruña		Lugo		Ourense		Pontevedra		Galicia	
	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada
Centro con fogares	69	75	16	0	56	34	0	133	141	242
Casas de familia	0	48	0	48	0	32	0	102	0	230
Vivenda tutelada	0	16	0	8	0	8	0	16	0	48
Mini residencia	0	46	0	73	0	15	0	55	0	189
Vivenda asistida	0	0	0	0	0	4	0	4	0	8
C. 1ª acollida	0	0	0	0	0	0	0	10	0	10
Total centros	69	185	16	129	56	93	0	320	141	727
Total públicos e concertados	254		145		149		320		868	

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

Táboa nº 3.2.3. Menores acollidos en centros segundo a titularidade da xestión.
Galicia e provincias. Ano 2024*.

	A Coruña		Lugo		Ourense		Pontevedra		Galicia	
	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas
Centros xestión directa	47	22	10	4	23	18	0	0	80	44
Centros concertados	102	91	66	73	45	48	169	150	382	362
Total provincia/sexo	149	113	76	77	68	66	169	150	462	406
Total menores	262		153		134		319		868	

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

4. Adopción e menores adoptados

O artigo 73. (*Adopción como medida de protección*) da Lei 3/2011, do 30 de xuño, de apoio á familia e á convivencia de Galicia, expresa, no apartado 1, que *a adopción é unha medida de protección dirixida á persoa menor de idade en situación de desamparo, consistente na integración definitiva desta nunha familia distinta á súa familia de orixe.*

A adopción diferénciase segundo sexa nacional ou internacional.

4.1. Adopción nacional

A adopción nacional constitúe o acto xurídico mediante o que se establece unha relación xurídica de filiación entre a persoa ou persoas adoptantes e o/a menor, extinguíndose así os vínculos deste/a coa súa familia de orixe, e integrándose plenamente no seu novo núcleo familiar cunha equiparación plena de dereitos coa familia biolóxica.

Segundo as lexislacións española e galega, con independencia do seu estado civil, calquera individuo, matrimonio ou parella de feito pode solicitar unha adopción nacional.

Ademais é necesario cumprir os seguintes requisitos:

- Ter como mínimo 25 anos cumpridos; no caso de solicitude conxunta por cónxuxes ou parellas con relación estable análoga á conxugal, bastará con que un deles teña esta idade. En todo caso, o adoptante deberá ter, polo menos, catorce anos máis que o adoptado.
- Ter residencia habitual na Comunidade Autónoma galega ou ser emigrante galego con previsión de retorno; neste caso, deberase xustificar a residencia efectiva na Comunidade Autónoma no prazo máximo dun ano desde a data de presentación da solicitude.
- Ter plena capacidade xurídica e de obrar.
- Estar declarada persoa idónea para a adopción tras o correspondente procedemento de valoración.

Na nosa Comunidade Autónoma os/as menores susceptibles de seren adoptados son tutelados pola Xunta de Galicia, quen se encarga de propoñer a adopción ao xuíz.

As persoas que desexan adoptar deben participar nun proceso que, en síntese, consta das seguintes fases:

- Participación nunha sesión informativa.
- Asistencia a un curso de formación.
- Presentación de solicitude de adopción na xefatura territorial de referencia da Consellería de Política Social e Igualdade, acompañada da documentación esixida.

- Valoración da idoneidade, que consiste nun estudo psicolóxico e social da/s persoa/s que se ofrecen para adoptar, para determinar as súas capacidades parentais como adoptante/s.
- Selección da familia máis axeitada para o/a neno/a que vai ser adoptado/a. Esta selección é diferente segundo se refira a nenos/as menores dun ano de idade ou nenos/as de idade superior, grupos de irmáns ou menores con algunha discapacidade, enfermidade ou característica especial.
- Constitución dunha garda con fins adoptivos ou de adopción.
- Proposta de adopción, formulada ante o xulgado pola xefatura territorial da Consellería.
- Formalización da adopción mediante resolución xudicial.

Táboa nº 4.1.1. Adopción nacional. Nº de solicitudes para adoptar segundo o estado de trámite da solicitude. Galicia e provincias. Ano 2024.

	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
Solicitudes abertas	35	9	16	25	85
Resolucións de garda con fins de adopción	15	5	13	17	50
Propostas de adopción realizadas	16	6	13	12	47
Autos de adopción producidos	16	5	2	15	38

Táboa nº 4.1.2. Menores acabados de nacer dados en adopción. Galicia e provincias. Ano 2024.

	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
Nenos	4	0	1	0	5
Nenas	2	2	1	0	5
Total menores	6	2	2	0	10

4.2. A adopción internacional

A adopción internacional ten lugar cando se produce un traslado dun/dunha menor con fins adoptivos dende o seu estado de orixe, onde reside, cara a outro estado no que residen os pais adoptivos. Na adopción dun/dunha menor de orixe estranxeira intervén, ademais da lexislación española, a do país de orixe do neno ou nena. Daquela, tanto no que se refire ás persoas adoptantes como ás adoptadas, hai que ter en conta as condicións que establece a lexislación dos países de orixe destas últimas.

Para as familias solicitantes de adopción o proceso é semellante ao de adopción nacional en canto ás fases de información, formación, solicitude e valoración de idoneidade, pero moi diferente nas fases posteriores. Así:

- Tramitación da solicitude. Obtido xa o certificado de idoneidade, a Dirección Xeral de Familia, Infancia e Dinamización Demográfica fai chegar o expediente ao país onde se desexa adoptar, e segundo do país que se trate, as canles serán:
- Directamente pola propia Dirección Xeral. A familia deberá enviar toda a documentación que esixa o país de orixe, xunto co certificado de idoneidade.
- A través de organismos acreditados para a adopción internacional (OAAI), dedicados a colaborar coas administracións públicas e cos solicitantes no proceso de adopción internacional.
- Asignación. Cada Estado dispón do seu propio procedemento unha vez recibido o expediente de adopción de familia estranxeira. Cando o órgano competente do país decide unha asignación para unha determinada familia, esta é informada a través da Dirección Xeral de Familia, Infancia e Dinamización Demográfica para que comunique a súa aceptación do/da menor asignado/a.
- Constitución da adopción. Unha vez comunicada a conformidade coa asignación, o país de orixe continúa a tramitación do expediente ata constituír e formalizar definitivamente a adopción.

**Táboa nº 4.2.1. Solicitudes presentadas para adopción internacional.
Galicia e provincias. Ano 2024.**

A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
18	2	4	6	30

**Táboa nº 4.2.2. Expedientes tramitados pola Dirección Xeral de Familia, Infancia e
Dinamización Demográfica, por país. Galicia e provincias. Ano 2024.**

Adopción internacional. Expedientes tramitados pola Dirección Xeral segundo a forma de tramitación e por países					
	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
ACI GALICIA (Asociación para el Cuidado de la Infancia)					
Vietnam	0	0	0	1	1
ADECOP GALICIA					
Vietnam	3	1	0	0	4
IPI – CATALUÑA					
Bolivia	1	0	0	0	1
YAMUNA					
Madagascar	0	0	0	1	1
Total expedientes	4	1	0	2	7

Táboa nº 4.2.3. Menores con preasignación á familia comunicada á Dirección Xeral de Familia, Infancia e Dinamización Demográfica por país de orixe. Galicia e provincias. Ano 2024.

Adopción internacional. Preasignacións comunicadas á Dirección Xeral, por país de orixe.					
	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
Bulgaria	1	0	0	0	1
Hungría	8	0	0	0	8
India	2	0	0	1	3
Vietnam	1	0	0	1	2
Total menores	12	0	0	2	14

5. Programas de apoio e beneficiarios

Un dos principios reitores que deben rexer as actuacións dos poderes públicos na protección da infancia e da adolescencia é a integración sociofamiliar dos nenos, nenas e adolescentes, garantindo, sempre que sexa posible, a permanencia no seu ambiente familiar e contorno comunitario.

Para conseguilo, ademais de adoptar, se procede, as medidas de tutela ou garda, os servizos especializados de protección da infancia da Consellería de Política Social e Igualdade desenvolven os seguintes programas de apoio ás persoas menores e ás súas familias:

5.1. Atención de día

Mediante o programa de atención de día préstaselles aos e ás menores en situación de risco, desamparo ou conflito social, un servizo de apoio socioeducativo e familiar, co obxecto de favorecer o seu proceso de normalización. O programa de atención de día desenvólvese en equipamentos de uso exclusivo para esta finalidade ou ben en unidades específicas existentes en equipamentos de acollemento residencial. Os centros están xestionados pola Administración pública ou concertados con entidades colaboradoras.

Táboa nº 5.1.1. Nº de centros con atención de día segundo a súa tipoloxía e titularidade da xestión. Galicia e provincias. Ano 2024*.

	A Coruña		Lugo		Ourense		Pontevedra		Galicia	
	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada
Centro con fogares	1	3	0	0	1	0	0	3	2	6
Casas de familia	0	4	0	2	0	0	0	7	0	13
Mini residencia	0	4	0	6	0	1	0	2	0	13
Centro de día integral	0	1	0	3	0	3	0	5	0	12
Total centros	1	12	0	11	1	4	0	17	2	44
Total públicos e concertados	13		11		5		17		46	

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

Táboa nº 5.1.2. Nº de prazas de atención de día segundo a tipoloxía e a titularidade da xestión do centro. Galicia e provincias. Ano 2024*.

	A Coruña		Lugo		Ourense		Pontevedra		Galicia	
	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada	Pública	Concertada
Centro con fogares	10	19	0	0	20	0	0	50	30	69
Casas de familia	0	32	0	4	0	0	0	19	0	55
Mini residencia	0	17	0	22	0	4	0	11	0	54
Centro de día integral	0	10	0	53	0	33	0	86	0	182
Total centros	10	78	0	79	20	37	0	166	30	360
Total públicos e concertados	88		79		57		166		390	

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

Táboa nº 5.1.3. Menores en atención de día segundo a titularidade de xestión do centro. Galicia e provincias. Ano 2024*.

	A Coruña		Lugo		Ourense		Pontevedra		Galicia	
	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas
Centros propios	16	10	0	0	5	3	0	0	21	13
Centros colaboradores	45	38	47	30	21	15	79	54	192	137
Total nenos/nenas	61	48	47	30	26	18	79	54	213	150
Total menores	109		77		44		133		363	

* Datos obtidos nunha data concreta, 31 de decembro de 2024. Cambio de criterio respecto de anos anteriores para a homoxeneización cos criterios empregados na estatística publicada polo ministerio competente en materia de protección á infancia e á adolescencia.

5.2. Programa de integración familiar (PIF) 2024

Este programa, mediante unha intervención integral educativa, terapéutica e psicosocial nos núcleos familiares, ten un triplo obxectivo:

- Acadar a integración familiar de nenos/as institucionalizados (reunificación familiar). O programa traballa para mellorar a situación persoal, social e familiar dos/das menores que tiveron que ser separados das súas familias e residen en centros de acollida. A intervención realízase no núcleo familiar e en coordinación cos responsables do/da menor no centro.
- Evitar a separación familiar e o previsible internamento dos nenos/as (preservación familiar). Ante a detección de indicadores de risco, trátase de intervir reforzando a cohesión familiar así como potenciando os seus recursos, para promover cambios que eviten a separación do/da menor do seu contorno.
- Funcionalidade familiar: romper dinámicas de deterioración grave en familias que teñen contactos cos seus fillos e fillas, posibilitando que as familias acaden a funcionalidade mínima necesaria para constituír unha referencia positiva para os seus fillos e fillas.

Táboa nº 5.2.1. Menores atendidos no Programa de integración familiar segundo a modalidade de intervención. Galicia e provincias. Ano 2024.

	A Coruña		Lugo		Ourense		Pontevedra		Galicia	
	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas	Nenos	Nenas
Reunificación familiar	11	11	15	20	8	10	18	35	52	76
Preservación familiar	23	17	17	13	13	12	16	10	69	52
Funcionalidade Familiar	19	11	5	2	2	4	0	0	26	17
Total nenos/nenas	53	39	37	35	23	26	34	45	147	145
Total menores	92		72		49		79		292	

Táboa nº 5.2.2. Familias atendidas no Programa de integración familiar segundo a modalidade de intervención. Galicia e provincias. Ano 2024.

	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
Reunificación familiar	13	24	14	36	87
Preservación familiar	27	19	15	18	79
Funcionalidade familiar	18	6	6	0	30
Total familias	58	49	35	54	196

5.3. Programa de avaliación e tratamento terapéutico de menores en situación de risco e desamparo

Este programa de colaboración entre a Consellería de Política Social e Igualdade e a Fundación Universidade da Coruña inclúe o deseño e a aplicación do tratamento terapéutico aos menores derivados polos equipos técnicos de menores. Son beneficiarios os menores con expediente aberto no Servizo de Protección das catro provincias galegas que amosen desaxustes emocionais e de conduta severos, orixinados ou relacionados coa situación de desprotección que sufriron. Poderán ser beneficiarios igualmente a familia biolóxica ou acollidora do menor e os profesionais que se ocupan del.

Táboa nº 5.3. Programa de avaliación e tratamento terapéutico de menores en situación de risco e desamparo.. Galicia e provincias. Ano 2024.

	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
Nenos	90	23	27	62	202
Nenas	106	44	47	92	289
Total menores	196	67	94	154	491

5.4. Programa de intervención ambulatoria con adolescentes que teñan aberto expediente de protección e en conflito social.

Este programa ten por obxecto a asistencia individualizada e especializada nos eidos psicolóxico e socioeducativo dos menores que presentan perfís caracterizados por condutas disociais, comisión de delitos, consumo de drogas, fracaso, expulsión e/ou violencia escolar, pertenza a grupos xuvenís disociais, trastornos psicopatolóxicos, etc. O seu obxectivo é realizar un labor preventivo tratando de minimizar as condutas problemáticas, co fin de evitar o seu agravamento e reducir a probabilidade dunha intervención máis intensa. O programa desenvólvese na cidade de Vigo.

Táboa. 5.4.1 Programa de intervención ambulatoria con adolescentes que teñan aberto expediente de protección e en conflito social. Ano 2024.

Nenos	60
Nenas	74
Total menores	134

5.5. Programa de inserción sociolaboral de menores (Mentor)

O Programa Mentor pretende a inserción sociolaboral de mozos/as maiores de 16 anos, e menores de 21 (excepcionalmente, ata os 25), que estean ou teñan estado tutelados/as ou en situación de garda pola Xunta de Galicia, e que queiran incorporarse ao mundo laboral. O seu obxectivo é mellorar a calidade de vida destes/as mozos/as por medio dun proxecto individualizado que lles garanta unha inserción laboral e unha capacitación para a vida independente, de maneira que ao acadar a maioría de idade poidan ser plenamente autónomos.

Táboa nº 5.5.1 Programa de inserción sociolaboral de menores. Mentor.
Galicia e provincias. Ano 2024.

	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
Mozos	112	74	111	110	407
Mozas	88	61	81	78	308
Total	200	135	192	188	715

6. Nenos, nenas e adolescentes migrantes non acompañados (NNAMNA)

Son menores de idade procedentes doutros países que se atopan en España en situación de desamparo por non estaren acompañados de ningún familiar.

Táboa nº 6.1. Nenos, nenas e adolescentes migrantes non acompañados (NNAMNA). Galicia e provincias. Ano 2023. Galicia e provincias. Ano 2024.

Menores estranxeiros non acompañados. Galicia e provincias. Ano 2024.					
	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia
Nenos	82	25	36	35	178
Nenas	35	15	9	0	59
Total menores	117	40	45	35	237

Táboa nº 6.2. Países de procedencia dos nenos, nenas e adolescentes migrantes non acompañados (NNAMNA). Galicia. Ano 2024.

Nenos, nenas e adolescentes migrantes non acompañados (NNAMNA), segundo a procedencia e o sexo. Galicia . Ano 2024.			
País	Nenos	Nenas	Total
Afganistán	1	1	2
Alxeria	3	1	4
Arxentina	0	3	3
Brasil	3	4	7
China	1	0	1
Colombia	3	2	5
Costa de Marfil	8	5	13
Cuba	1	0	1
Egipto	1	0	1
Gambia	13	2	15
Ghana	0	1	1
Guinea Ecuatorial	4	3	7
Líbano	1	0	1
Malí	17	1	18

Nenos, nenas e adolescentes migrantes non acompañados (NNAMNA), segundo a procedencia e o sexo. Galicia . Ano 2024.			
País	Nenos	Nenas	Total
Marrocos	80	10	90
Mauritania	2	0	2
México	1	0	1
Nicaragua	1	0	1
Nixeria	1	0	1
Paraguai	0	1	1
Perú	3	2	5
Reino Unido	1	0	1
Rep. Dominicana	4	9	13
Rumanía	0	1	1
Senegal	19	3	22
Ucráína	0	1	1
Uruguai	0	3	3
Venezuela	8	8	16
TOTAL NNAMNA	176	61	237

7. Liña de axuda á infancia

A liña de axuda á infancia é unha liña gratuíta que funciona durante todo o ano, as 24 horas do día. O seu obxecto é proporcionar axuda aos nenos necesitados de coidados e protección, a quen se subministrarán servizos e recursos tendentes a satisfacer as súas necesidades. Serve tamén para que os nenos poidan expresar libremente as súas preocupacións, falar sobre problemas que os afecten directamente e avisar a alguén que poida proporcionarlles axuda en caso de urxencia. Está atendido por profesionais que prestan o asesoramento axeitado e notifican inmediatamente a situación aos servizos que corresponda. Desde o 2012 funciona co número único europeo 116111.

Táboa nº 7.1. Liña de axuda á infancia. Nº de chamadas por tipoloxía da demanda. Galicia e provincias. Ano 2024

Tipoloxía do motivo da chamada por provincias

Liña de axuda á infancia. Nº de chamadas por tipoloxía da demanda. Galicia e provincias. Ano 2024								
	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia	R.E. ¹	S/C ²	Totais
Comunicación/sospeita de maltrato	107	19	10	75	211	0	1	212
Problemas de conduta	6	1	1	9	17	0	4	21
Internamento	50	13	13	36	112	3	0	115
Problemas escolares	4	1	1	3	9	0	19	28
Problemas xudiciais	1	1	1	5	8	0	11	19
Dificultade na estrutura ou dinámica familiar	20	4	5	20	49	0	18	67
Adicións	0	0	0	0	0	0	0	0
Embarazo	0	0	0	0	0	0	1	1
Dificultade nas relacións	3	1	0	5	9	0	8	17
Asesoramento	64	9	14	66	153	3	151	307
Información	107	17	23	101	248	11	225	484
Outras	32	15	16	43	106	1	505	612
Coordinación	3	3	0	2	8	0	4	12
Total chamadas	397	84	84	365	930	18	947	1.895

¹ R.E. Resto de España

² S/C Sen clasificar

Táboa nº 7.2. Liña de axuda á infancia N° de chamadas de comunicación de sospeita de maltrato, segundo a gravidade. Galicia e provincias. Ano 2024.

Liña de axuda á infancia. Chamadas de comunicación de sospeita de maltrato, segundo a gravidade. Galicia e provincias. Ano 2024								
	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia	R.E. ¹	S/C ²	Totais
Grave	22	4	2	16	44	0	0	44
Moderado	56	6	6	39	107	0	1	108
Leve	29	9	2	20	60	0	0	60
Total chamadas	107	19	10	75	211	0	1	212

Táboa nº 7.3. Liña de axuda á infancia. N° de chamadas segundo o tipo de intervención requirido. Galicia e provincias. Ano 2024.

Liña de axuda á infancia. Chamadas segundo o tipo de intervención requirido. Galicia e provincias. Ano 2024.								
	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia	R.E. ¹	S/C ²	Totais
Atención directa	217	44	50	229	540	15	944	1.499
Derivación Serviz. Sociais	0	0	0	0	0	0	0	0
Derivación GOF	0	0	0	0	0	0	0	0
Derivación CPF	0	0	0	0	0	0	0	0
Derivación ETM	180	40	34	136	390	3	3	396
Derivación. Outros	0	0	0	0	0	0	0	0
Total chamadas	397	84	84	365	930	18	947	1.895

¹ R.E. Resto de España

² S/C Sen clasificar

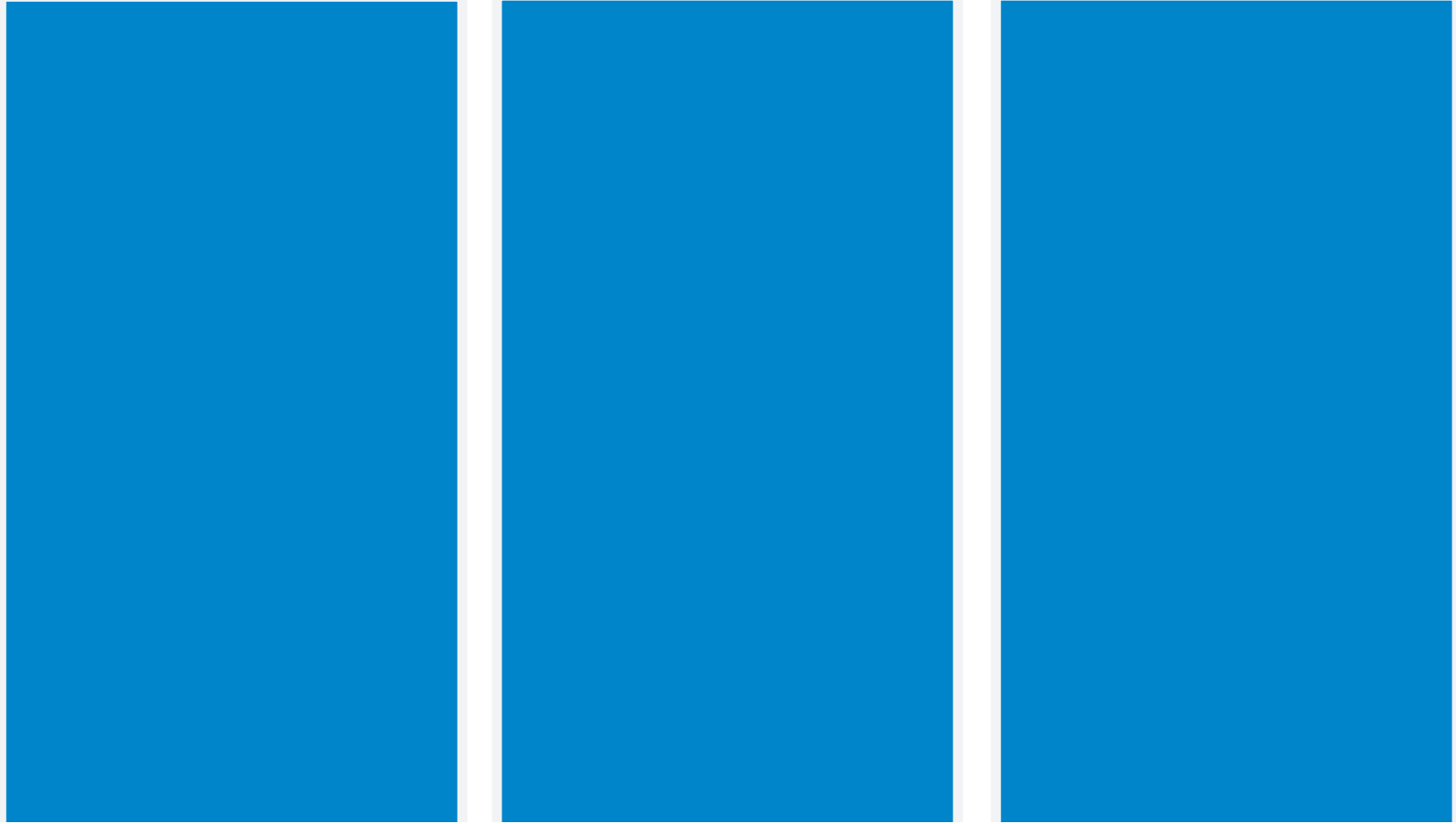
Táboa nº 7.4. Liña de axuda á infancia. Nº de chamadas segundo a tipoloxía do interlocutor. Galicia e provincias. Ano 2024*.

Liña de axuda á infancia. Chamadas segundo a tipoloxía do interlocutor. Galicia e provincias. Ano 2023 ³ .								
	A Coruña	Lugo	Ourense	Pontevedra	Galicia	R.E.	S/C	Totais
Menor	12	5	5	14	36	0	52	88
Pai/nai/titor/a	60	13	11	78	162	3	191	356
Outro familiar	19	2	6	25	52	3	73	128
Veciño/coñecido	15	4	2	18	39	1	40	80
Profesional	139	26	36	175	376	0	88	464
Anónimo	5	0	1	4	10	0	233	243
Outro	7	0	1	14	22	1	284	307
Total chamadas	257	50	62	328	697	8	961	1.666

³ Neste cadro a distribución xeográfica refírese á orixe da chamada, non ao lugar de residencia do/da menor

Táboa nº 7.5. Liña de axuda á infancia. Nº de chamadas segundo a idade e o sexo do/da menor ao que se refire a chamada. Ano 2024.

Liña de axuda á infancia. Chamadas segundo a idade e sexo do/da menor. Ano 2023				
	Homes	Mulleres	Sen clasificar	Total
0-4 anos	147	158	29	334
5-10 anos	101	67	26	194
11-15 anos	142	195	58	395
16-18 anos	155	97	20	272
>=18 anos	1	0	0	1
Sen clasificar	12	3	684	699
Total chamadas	558	520	817	1.895

XUNTA
DE GALICIA

CONSELLERÍA DE
POLÍTICA SOCIAL
E IGUALDADE